

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 421/2021-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej [REDACTED] proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Up 1062/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 3. júna 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v upomínacom konaní vedenom pod sp. zn. 2 Up 1062/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby ústavný súd zrušil upovedomenie o postúpení veci zo 6. októbra 2020 Okresnému súdu Trebišov vydané v napadnutom konaní a prikázal Okresnému súdu Trebišov vyznačiť právoplatnosť a vykonateľnosť na platobnom rozkaze č. k. 2 Up 1062/2020 z 22. júla 2020.

2. Z ústavnej sťažnosti a priložených kópií listín vydaných v predmetnom napadnutom konaní vyplýva nasledujúci stav veci.

3. Sťažovateľka podala návrh na vydanie platobného rozkazu proti žalovanému na sumu 132 400,27 eur s príslušenstvom. Okresný súd v predmetnej veci v napadnutom konaní vydal navrhovaný platobný rozkaz, ktorý následne doručoval stranám konania. Okresný súd vyzval sťažovateľku výzvou z 21. septembra 2020, aby sa v lehote 15 dní vyjadrila k podanému odporu a navrhla pokračovanie v konaní na príslušnom súde, na ktorú reagovala podaním, ktorým upozornila vo veci konajúci súd, že odpor žalovaného bol podaný oneskorene

a že v elektronickom spise absentujú akékoľvek doručky, resp. potvrdenia o doručení platobného rozkazu žalovanému. Zároveň vyslovila nesúhlas so skutočnosťami uvedenými žalovanou v samotnom odpore proti platobnému rozkazu. Okresný súd listom zo 6. októbra 2020 upovedomil sťažovateľku o postúpení veci Okresnému súdu Trebišov.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že žalovaná podala proti platobnému rozkazu odpor, ktorý bol okresnému súdu doručený 19. septembra 2020, pričom tvrdí, že *„pri akomkoľvek spôsobe doručovania platobného rozkazu žalovanému je isté, že bol podaný oneskorene“*. Argumentuje tým, že podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov platného k 1. júnu 2020 (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z. z.“) sú všetky úradné listiny doručované do elektronickej schránky právnickým osobám, ktoré nie sú zapísané v Obchodnom registri s účinkami doručenia aj v prípade, ak elektronickej schránke neneavštevujú alebo si ju neaktivovali. Podľa vedomostí sťažovateľky žalovaná má elektronickej schránku zriadenú od roku 2020, preto je toho názoru, že *„platobný rozkaz sa mal stať právoplatným dňa pravdepodobne 24. 08. 2020, uplynutím 15 dňovej úložnej doby a 15 dňovej lehoty na podanie odporu zo strany žalovaného“*. Na základe uvedenej úvahy sťažovateľka dospieva k záveru o postupe okresného súdu v rozpore so zákonom, vychádzajúc z úvahy, že žalovaná nemá aktivovanú elektronickej schránku a že okresný súd pochybil, ak doručoval platobný rozkaz v listinnej podobe ešte raz. Sťažovateľka preto podala žiadosť o vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného platobného rozkazu a žiadala poskytnúť informáciu, kedy a akým spôsobom bol platobný rozkaz doručovaný, na ktorú okresný súd nijako nereagoval.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd, vychádzajúc zo strohej sťažnostnej argumentácie majúcej povahu ničím nepodložených úvah, dohadov a hodnotiacich úsudkov, konštatuje, že sťažnosť v tejto podobe neobsahuje žiadnu konkrétnu ústavnoprávnu argumentáciu, resp. dôvody, ktoré majú ústavnoprávny rozmer, ktoré by boli podložené dôkazmi preukazujúcimi neprávny postup okresného súdu pri doručovaní platobného rozkazu. Samotná úvaha sťažovateľky nie je založená na dôkazoch o nezákonnom postupe, je len špekuláciou na základe jej pochybností. Navyše, argumentácia založená na tvrdení, že zákon č. 351/2011 Z. z. upravuje fikciu doručenia úradných zásielok, resp. rozhodnutí orgánov verejnej moci aj v prípade, ak subjekt elektronickej schránky neneavštevuje alebo si ju neaktivoval, je nesprávna, keďže označený zákon takéto následky doručenia neupravuje. Následky doručovania elektronickej schránkou upravuje zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov(zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov.

6. Vychádzajúc zo skutočnosti, že sťažovateľka je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý by mal byť spôsobilý namietané porušenie označeného základného práva sťažovateľky relevantným spôsobom odôvodniť, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť v predloženej podobe trpí nedostatkom kvalifikovaného odôvodnenia, zakladajúceho dôvod na odmietnutie sťažnosti

podľa § 56 ods. písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov z dôvodu nedostatku zákonom ustanovených náležitostí.

7. Ústavný súd konštatuje, že obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde je povinnosť sťažovateľa uviesť konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Keďže ústavná sťažnosť neobsahuje kvalifikované odôvodnenie, nespĺňa ani podstatnú zákonom predpísanú náležitosť ustanovenú v § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde.

8. Pretože ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a to kvalifikované odôvodnenie, ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky ústavnú sťažnosť mohol bez ďalšieho odmietnuť podľa § 56 ods. písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku zákonom ustanovených náležitostí.

9. Napriek uvedenému ústavný súd konštatuje, že v súčinnosti s okresným súdom zistil, že súčasťou predmetného súdneho spisu je aj doručenka, ktorej kópiu má ústavný súd k dispozícii a z ktorej vyplýva, že štatutár žalovanej prevzal úradnú zásielku, ktorej obsahom bol aj predmetný platobný rozkaz 9. septembra 2020. Zároveň má k dispozícii aj ďalší dôkaz, listinu automatickej odozvy na doručovanie predmetného platobného rozkazu elektronickou formou (chybovú hlášku) s príslušným kódom chyby, z ktorej je nepochybné, že predmetná elektronická zásielka adresovaná žalovanému nebola doručená elektronicky. Preto okresný súd pristúpil k doručovaniu platobného rozkazu v listinnej podobe.

10. Ústavný súd v postupe okresného súdu pri doručovaní predmetného platobného rozkazu nezistil pochybenie zakladajúce namietané porušenie označeného základného práva sťažovateľky, preto sťažnosť v celom rozsahu odmietol podľa § 56 ods. písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

11. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu